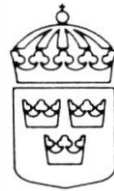

Motion till riksdagen

1988/89:K16

av Claes Roxbergh m.fl. (mp)

med anledning av proposition 1988/89:150 med förslag till slutlig reglering av statsbudgeten för budgetåret 1989/90, m.m.
(kompletteringspropositionen)

Mot.
1988/89
K16—20

Regeringens förslag till ändrat partistöd är av den typ som enligt riksdagsordningen bör föreläggas riksdagen i budgetpropositionen. Vi yrkar därför avslag på propositionen.

Samtidigt vill vi dock redogöra för vår syn på partistödets utformning, då detta kan få betydelse ifall vårt förslag inte får egen majoritet. Partistödet bör enligt oss bindas till någon form av prisreglering, t.ex. löneindex så att vi slipper den komplicerade debatt som årets förslag ger grogrund till. Vi anser det ohållbart att, samtidigt som riksdagen ställer krav på den enskilde att strama åt ekonomin, ge partistödet en ökning med 15 %.

Vidare ser vi dagens utformning av partistödet som orättvis och därigenom bidrar den till olika förutsättningar för partierna att bedriva sin politik. Det helt mandatbundna stödet bör utformas dels med ett grundbidrag till alla partier som har nått 2 % av väljarstödet vid föregående riksdagsval eller 6 % i en valkrets, dels med ett rörligt mandatstöd för varje vunnet mandat. Med andra ord anser vi, att partistödet bör utformas på samma sätt som riksdagspartiernas kanslistöd, med samma motivering och grundtankar om likvärdiga arbetssätt för små resp. stora partier.

Detta är alltså de krav som vi skulle ha ställt i en följdmotion till regeringens budgetproposition i januari 1989. Men eftersom förslaget uteblev anser vi att förslaget bör få vila till nästa års budget. Enligt miljöpartiet de gröna är det inte trovärdigt att höja partistödet med 15 %, samtidigt som man kräver återhållsamhet av övriga grupper i samhället.

Hemställan

Mot bakgrund av vad som ovan anförts hemställer vi
att riksdagen avslår regeringens förslag angående partistödet.

Stockholm den 10 maj 1989

Claes Roxbergh (mp)

Hans Leghammar (mp)

Inger Schörling (mp)